

تکرار تاریخ

مقیاس سنجش آینده آمریکا

فرمول آمریکای ترامپ در برابر روم باستان

اندرو سالیوان خاطرنشان کرد که بنیان‌گذاران، بسیار نگران تنزل روم از جمهوری خواهی به دیکتاتوری بودند و در واقع، رئیس جمهور ترامپ را سزار یا پمپئی آینده نامیدند؛ پمپئی یک شخصیت کاریزماتیک و دو قطبی است و کوچک‌ترین احترامی برای قانون و حکمرانی قانون قائل نیست. سالیوان براز بین رفتن هنجارهای جمهوری خواهان و دموکرات‌ها در دوره ریاست جمهوری ترامپ، تأسف خورد و هشدار داد که «در آمریکا، این مسئله که آیا تاریخ خود را تکرار خواهد شد، به‌طور تهدیدآمیزی لاینحل باقی مانده است.» البته واقعاً این‌طور نیست. بلکه آنچه لاینحل باقی مانده، تمایل بسیاری از افراد به انجام یک چنین مقایسات ساده‌انگارانه است. حقیقتاً که روم، تاریخی باستانی دارد.

فرمول آمریکای ترامپ در برابر روم باستان، استفاده نادرست از دوران باستان و مقیاس قرار دادنش برای سنجش آینده بود. برای مثال، سالیوان تأکید نمود که تمایزاتی

از میان میم‌های^۱ مختلفی که ادعا می‌شود دوره ترامپ را توضیح می‌دهند، یک موردی که مستحکم بودن آن اثبات شده است، توسل به سقوط جمهوری خواهان رومی، این پیام را دارد که آمریکای امروز نخ‌نما شده است؛ سال گذشته ادوارد واتز، کتابی با عنوان «جمهوری خواه میرا: چطور رومی‌ها ظالم و مستبد شدند؟»، به چاپ رساند. او تأکید می‌کند که سقوط روم «تجویز نمی‌کند که آینده، آبیستن چه حادثی برای ما خواهد بود»، اما بر این باور است که این زوال (روم) «درس مهمی به آمریکایی‌های مدرن می‌دهد». در ماه مارس، وب‌سایتی به نام فابیوس ماکسیموس، پس از آنکه رهبر مشهور جمهوری خواهان در قرن سوم قبل از میلاد پستی را با عنوان «آمریکا مانند امپراتوری روم، سقوط نمی‌کند بلکه سقوط آمریکا بدتر از سقوط روم است»، منتشر کرد. ماه گذشته، در یک مقاله طولانی برای مجله نیویورک^۲،

زاکاری کارابل^۱، نویسنده کتاب «شاخص‌های پیش‌تاز: مختصری از تاریخیچه اعدادی که بر جهان ما حکمرانی می‌کنند»^۲، مقاله‌ای کوتاه با عنوان «دیگر نگویید که مشکلات آمریکا مانند سقوط امپراتوری روم باستان است»^۳، در سال ۲۰۲۰ در نشریه واشنگتن پست^۴ به چاپ رسانده است. در این مقاله، نظرات و تحلیل‌های کارشناسی را مانند واتز^۵، فابیوس ماکسیموس^۶، اندرو سالیوان^۷، نیل م. گورساج^۸، کلاسیک ماری برد^۹ و... را که به پیوندهای دوره ترامپ با سقوط روم پرداخته‌اند، مورد بررسی و نقد قرار می‌دهد. در واقع، تلاش می‌کند به جامعه القاء نماید که فرمول آمریکای ترامپ در برابر روم، استفاده نادرست از دوران باستان و مقیاس قرار دادن آن برای سنجش آینده آمریکا است و کاویدن تاریخ روم، فقط می‌تواند به ما کمک کند تا مسیرهای مختلف پیش‌رو را شناسایی کنیم.

1. Zachary Karabell
2. The Leading Indicators: A Short History of the Numbers That Rule Our World
3. Stop saying America's problems are like ancient Rome's decline
4. Washington Post
5. Edward Watts
6. Fabius Maximus
7. Andrew Sullivan
8. Justice Neil M. Gorsuch
9. Mary Beard

1. memes
2. New York

میان روم آن زمان و آمریکای امروز وجود دارد اما بیان داشت که الگوهای خاصی در گذشته وجود دارد که پیش‌نمایشی از زمان حال و آینده ما را ارائه می‌دهند. او از رومی سخن گفت که زمانی به ستایش فضیلت‌های مسئولیت‌مدنی می‌پرداخت اما در اواخر قرن دوم قبل از میلاد، اختلافات پوپولیست‌های مردم‌فریب، جانش را خسته کرد؛ و سپس، نخبگان قدرتمندی که جناح‌ها و ارتش‌های خود را به وجود آورده و متعهد گردیدند که فقط قدرت خودشان را بیشتر و بیشتر کنند، به جان خسته روم ضربتی دیگر وارد ساخت؛ و این فرایندی که چند دهه به طول انجامید، منجر به ظهور و در نهایت، ترور ژولیوس سزار شد.

درس روم تا حدودی خوشایند است، زیرا بنیان‌گذاران آمریکا، غرق در ادبیات روم باستان گشتند. توماس جفرسون^۱ در نامه‌ای که در اواخر عمر خود برای جان آدامز نوشت، بیان کرده بود: «در این اواخر، خودم را سرگرم خواندن نامه‌های فراوان سزار کرده‌ام. به‌طور حتم آن‌ها احساسات یک وطن‌پرست عالی‌مقام را القا می‌کنند، اگرچه مقایسه‌هایی که از سزار می‌شود، حاکی از خشم و انزجار است... از خود پرسیدم آن دولتی که فضیلت‌های سزار، بسیار مشتاق احیای آن و بلندپروازی‌های او مایل به سرنگون ساختنش بودند، چگونه

دولتی بود؟» از نظر بنیان‌گذاران، روم جمهوری خواه یک نقطه ارجاع بی‌پایان بود.

بنیامین فرانکلین^۲ به طعنه گفت که کنوانسیون اساسی زمینه را برای جمهوری خواهی مهیا ساخته است، «اگر شما بتوانید آن را نگاه دارید؛ و او با تیزی خود می‌داند که جمهوری خواهان، اصولاً تمایل دارند به خودکامگی و دیکتاتوری تنزل یابند، به‌ویژه اگر آن‌ها قدرتمند و ثروتمند باشند، آن وقت مغرور و فاسد می‌شوند. این ایده در دانسته‌های آمریکایی‌ها، عجین است و اکنون، آنان شاهد یک بازگشت نه‌تنها در حزب چپ بلکه در حزب راست هستند؛ قاضی دیوان عالی نیل م. گورساج - که به تاژگی ترامپ او را منصوب کرده است - کتابی دارد با عنوان «ای جمهوری خواه اگر می‌توانی جمهوری خواهی ات را حفظ کن»^۳.

اما تنها به این دلیل که بنیان‌گذاران ما نگران بودند، ممکن است مسیر روم در آینده آمریکا قرار گیرد، به این معنی نیست که این مقایسه درست است. همان‌طور که نویسنده کلاسیک، ماری برِد^۴ در کتاب خود با عنوان «سنا و مردم روم: تاریخ روم باستان»^۵ می‌نویسد: «در صحت و درستی بیشتر تاریخ جمهوری خواهان روم باستان

که توسط قدیمی‌ها نوشته شده، بسیار جای سؤال است؛ زیرا آن نویسندگان، خود، اغلب طرفدار یک جناح و حزب بودند و دیدگاه خاصی درباره جمهوری خواهی داشتند. آن‌ها نویسندگان صاحب سبکی نبودند که به شور و اشتیاق روایت‌هایشان اهمیت بدهند. همان‌طور که شما دوست ندارید پیرو دیدگاهی باشید که امروز را محصل فهرست پرفرمداران می‌داند، این‌گونه منابع نیز اگرچه مهم هستند، اما مسائل و مشکلات خود را دارند. استفاده از آن‌ها به عنوان سنگ محک آنچه را که گاهی در میان دانشگاهیان زمزمه می‌شود، تقویت می‌کند و آن زمزمه این است که تاریخ، خود را تکرار نمی‌کند، بلکه این تاریخ‌دانان هستند که از روی یکدیگر تقلید می‌کنند.»

کنار هم گذاشتن دیروز و امروز، بیشتر از آن‌که حقایق را روشن کند، آن‌ها را مبهم می‌سازد. سالیوان خاطر نشان نمود که میزان خشونت و اختلاف در روم، هرآن چیزی را که ممکن است امروز قابل قبول باشد، تحت الشعاع قرار داده و کوچک می‌نماید. در یک رویداد در سال ۱۳۳ قبل از میلاد، تیبوریوس گراکوس^۱، یکی از پوپولیست‌های اولیه جمهوری خواه و صدها نفر از پیروان او توسط یک گروه از اراذل و اوباش که تحت رهبری اعضای مجلس سنای روم بودند، کشته شدند. در حادثه‌ای دیگر،

2. Benjamin Franklin

3. A Republic, If You Can Keep It

4. Mary Beard

5. SPQR: A History of Ancient Rome

1. Tiberius Gracchus

1. Thomas Jefferson

در سال ۸۲ قبل از میلاد، عنوان «دیکتاتور» به یک فرمانده نظامی (سولا) داده شد که به قدرت رسید و برای تثبیت قدرت و اقتدار خود، هزاران نفر را کشت.

گروهی که می‌گویند ما روم امروز هستیم، این واقعیت را به رسمیت شناخته‌اند که آمریکا، امروز جناح‌هایی که برای خود دارای ارتش باشند، ندارد (به‌رغم وجود گروه‌های تک‌روی شبه‌نظامی)؛ اردوگاه‌های نظامی‌ای که تابع دستور و خواست یک رهبر بوده و بتوانند با خشونت شهروندان را تار و مار کنند هم ندارد، اما همان‌طور که سالیوان نیز خاطرنشان ساخته است، آن‌ها همچنان احساس می‌کنند که «غیرممکن است، زوال جمهوری خواهی روم را بررسی کنیم و از مشابهت آن‌ها با آمریکای سال ۲۰۱۹ تعجب نکنیم». در حقیقت، کاملاً هم ممکن است. طبق استانداردهای امروز، شارلوتزویل^۲، شهری افراطی، خشن و غم‌انگیز بود. با این حال، برای گروهی که می‌گویند ما روم امروز هستیم، خطوط مبهم شده است؛ از بین رفتن هنجارها توسط ترامپ، شکاف روزافزون میان تعداد اندک ثروتمندان و بقیه مردم جهان، تغییر مغرضانه تقسیمات کشوری (به نفع حزب جمهوری خواه) و ضایع کردن حق دموکراسی و وجود ارتش در میان مقامات منتخب واشنگتن، همه این‌ها به احیای

یا حتی مطمئن باشیم که واقعاً در بحران هستیم». خانم پرد، نقش تاریخ‌دان به عنوان یک تحلیلگر قضایی پیامدهای مشخص را قبول دارد؛ اما درباره حال حاضر آن را غیرممکن می‌داند. «اگر ما می‌دانستیم شرایطی را که در آن بودیم، چطور تجزیه و تحلیل کنیم، درباره الآن و شرایطی که در آن هستیم، دیگر نیازی به تاریخ‌دانان نبود».

همان‌طور که صاحب نظرانی مانند ارنست می^۳ و ریچارد نوستا^۴، سال‌ها پیش در کتابی با عنوان «تفکر در زمان: کاربردهای تاریخ برای تصمیم‌گیرندگان»^۵ هشدار دادند، گذشته به‌طور خطرناکی برای تحلیلگران و مفسران، و سوسه‌انگیز است؛ زیرا اگر شما فکری کنید که

روم می‌افزاید. خانم برد این نگرش را شدیداً تکذیب می‌کند. در بریتانیا، او عضو آتش افروز جناح چپ است اما درباره مقایسه‌های ساده‌انگارانه، جانب احتیاط را رعایت می‌کند. خانم پرد فکر می‌کند که موضوع شهروندی (بخوانید: مهاجرت) در جمهوری روم، درس‌های جالبی برای مباحثات و مجادلات مهاجرت دارد، اما در کل، مقایسه‌های ساده‌انگارانه را رد می‌کند. وی تصریح می‌کند: «اگرچه وسوسه می‌شویم ترامپ را ژولیوس سزاری دیگر ببینیم - که هم به جمهوری خواهی روم خاتمه داد و هم ترورش، امپراتوری روم جدیدی را به همراه آورد- اما من فکر نمی‌کنم که خوشبختانه روم، درس مستقیمی برای آمریکا داشته باشد و ما نباید از نوع بحرانی که در آن هستیم، خیلی مطمئن باشیم

3. Ernest May

4. Neustadt

5. Thinking in Time: The Uses of History for Decision-Makers

1. Sulla

2. Charlottesville

فوق‌الذکر بسیار فرق می‌کند با این‌که بخواهیم از روم باستان به عنوان یک نقشه راه، الگویی جامع جهان‌نمایی استفاده کنیم و از آخرین روز زندگی سیسروها^۲ یا سزارها مطلع شویم. البته دلگرم‌کننده است که بخواهیم قطعیت نادرست را انتخاب کنیم و از عدم قطعیت حقیقی و درست غافل شویم، حتی اگر این انتخاب به ما بگوید که قدم در جاده ویرانی و تباهی گذاشته‌ایم؛ اما هر درک و برداشتی هم که داشته باشیم، فصل بعدی جمهوری خواهی ما پوشیده خواهد بود و نتایج روم باستان، در گذشته می‌ماند.

2. Ciceros

منبع:

زاکاری کارابل (۲۰۲۰)، مقاله مذکور با عنوان «دیگر نگویند که مشکلات آمریکا مانند سقوط امپراتوری روم باستان است»، در نشریه واشنگتن پست به آدرس زیر به چاپ رسیده است:
<https://www.washingtonpost.com/outlook/2019/09/23/stop-saying-americas-problems-are-like-ancient-romes-decline>

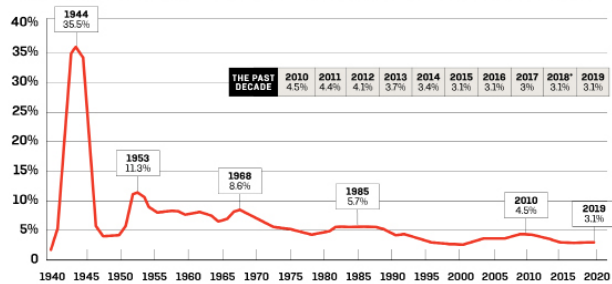
عواقب فاجعه بار و جبران‌ناپذیری داشته باشد. حتماً کاویدن تاریخ جمهوری روم، می‌تواند به ما کمک کند تا مسیرهای مختلفی را که هم‌اکنون پیش روی ما قرار دارد، شناسایی کنیم، اما هیچ‌گونه غیب‌گویی درباره پیامدهایشان ارائه نمی‌دهد. برخی از چالش‌های آن دوران، چالش‌های انسانی تکرارشونده هستند؛ چطور می‌توان میان آزادی فردی و نیازهای جمعی، تعادل برقرار ساخت و مشخص نمود که شهروندان از چه حق و حقوقی برخوردار هستند یا مسئولیت‌های آن‌ها چیست و دولت، باید دارای چه اختیاراتی باشد. با این حال، مسئله

یک مقایسه طلایی برای عصر کنونی پیدا کرده‌اید، تقریباً به طور حتم باید گفت که در اشتباهید و باز هم به طور حتم، خط مشی‌هایی را انتخاب کرده‌اید که اوضاع را بدتر خواهد کرد. آن‌ها می‌گویند برای کسب اطلاع از فرایندها باید از تاریخ استفاده کرد، نه در تصمیمات. در بحران موشکی کوبا که رئیس‌جمهور جان اف کندی^۱ و گروهش به رویدادهایی فکر می‌کردند که منجر به جنگ جهانی اول شد، آن‌ها عیناً همان رویدادها را در سال ۱۹۱۴ پیاده نساختند اما از آن استفاده کردند تا به خودشان یادآوری نمایند، تصمیمات نادرستی که عجزلانه اتخاذ کردند، می‌تواند

1. John F. Kennedy

Take 1: Defense Spending Is Historically Low

Defense outlays vs. gross domestic product from fiscal years 1940 to 2019

SOURCE: U.S. DEPARTMENT OF DEFENSE; *REFLECTS ANNUALIZED CONTINUING RESOLUTION FUNDING LEVELS